

РЕШЕНИЕ

№ 7653

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2350** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от Ц. И. Т., с която срещу Столична дирекция вътрешни работи са предявени искове по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, както следва:

- за сумата от 80,41 лева - обезщетение за имуществени вреди в резултат на издаването на акт за установяване на административно нарушение, образуването на административно наказателно производство и изземването на СУМПС по административен ред, без да е извършено административно нарушение;
- за сумата от 1250 лева – първоначално предявен иск, а впоследствие е допуснато изменение на петитума по отношение на неговия размер – за сумата от 3000 лв.- обезщетение за неимуществени вреди в резултат от издаването на акт за установяване на административно нарушение, образуването на административно производство и изземването на СУМПС по административен ред, без да е извършено административно нарушение.

· Законната лихва върху главниците за периода от 22.1.2022 г. до окончателното им плащане.

Ищецът твърди, че на 22.01.2022 г., в 10:10 ч., с управлявания от него автомобил е участвал в пътно-транспортно произшествие, посетено от служители на ответника. Извършена е проверка за наличие на алкохол в кръвта му - с техническо средство

дрегер, който е отчетел положителен резултат - 0,52 промила в издишания въздух, вследствие на което му е съставен акт серия СА № 524734/22.012022 г., за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 ЗДвП. Иззети са СУМПС и контролния талон към него. Излага съображение, че след издаден талон за медицинско изследване, за да бъде извършен кръвен тест за наличие на алкохол в кръвта във Военно медицинска академия ищецът е заплатил сумата от общо 81,41 лева с вкл. банкова такса за превода. От резултатите от изследването на кръвната проба е установено, че действителната концентрация на алкохол в кръвта на ищеца е била 0,25 промила. С мотивирана резолюция от 25.01.2022 г. административното производство е прекратено на осн. чл.54, ал.1, т.1 от ЗАНН.

В исковата молба са развити съображения, че имуществените вреди за ищеца са възникнали с оглед възникналата необходимост от оборване на показанията на техническото средство, използвано от служителите на ответника при проверката. Изложени са твърдения относно претърпени от ищеца във връзка с процесната проверка, съставянето на АУАН, констатациите в същия, отнемането на СУМПС, неимуществени вреди, като същите, съгласно изложението в исковата молба, ищецът оценява на сумата от 1250 лева. Ищецът излага доводи, че след като се прибира в дома си след даването на кръвна проба от преживения стрес и унижение, че е смятан за закононарушител, той вдига температура. Сочи, че случилото се засяга и отношенията му със семейството му. Той се натъква на неодобрението на жена му и сина му, че е нарушил законите и си е позволил да шофира в нетрезво състояние. До излизането на резултатите от експертизата, двамата се дистанцират от него и го обвиняват. Излага подробни съображения, че състоянието му оказва влияние и в професионален план, тъй като е адвокат и случилото засяга честта и достойнството му, причинява му срам и унижение. Излага доводи, че обстоятелството, че му е отнето свидетелството за правоуправление, заради шофиране в нетрезво състояние, се разчува в квартала, а неговите клиенти са основно оттам. Сочи, че в продължение на няколко месеца, когато го срещат клиентите му го питат дали е успял да реши проблемите си с извършеното закононарушение, той се чувства изключително унижен и отново изживява този неприятен момент. Ищецът твърди, че вследствие на силния и непрекъснат емоционален и психически стрес получава усложнения на заболяването му от диабет като нивата на захар в кръвта му излизат от норма и се налага през месец март 2022г. да бъде приет в болница за лечение и смяна на лекарствата. През май 2022г. получава остър панкреатит и отново се налага да му бъде проведено стационарно лечение в болница.

В условията на евентуалност, моли съда да осъди Столична дирекция на вътрешните работи да му заплати сумата от 80,41 лева, представляваща спестени разходи по извършването на химико-токсикологично лабораторно изследване ведно със законната лихва от датата на настоящата искова молба до окончателното заплащане.

Ответникът Столична дирекция на вътрешни работи /СДВР/ оспорва исковете. Твърди, че са недопустими. Сочи, че не се претендират вреди в резултат на отменени с влязъл в сила съдебен акт, актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Излагат се доводи, че административнонаказателното производство спрямо Ц. Т. е приключило с издаването на мотивирана резолюция № 22-4332-М000018 по описа на ОПП-СДВР, от което следва, че е налице благоприятен за ищеца изход, поради което за него не е налице правен интерес от предявяване на иск за обезщетение за вреди.

Ответникът сочи още, че недоказан е и вторият елемент от отговорността по ЗОДОВ, а именно наличието на претърпени вреди, доколкото към исковата молба не са приложени никакви доказателства относно изложените твърдения за причинени чувство на емоционален дискомфорт, тревожност, стрес, чувство на срам и унижение. Ответникът излага доводи, че недоказан е и третият елемент от отговорността по ЗОДОВ, а именно причинно-следствената връзка. Соци, че не са ангажирани и доказателства, от които да е видно, че ищецът е претърпял описаните от него неимуществени вреди и те да се намират в пряка и непосредствена връзка със съставения АУАН. Оспорва искането за лихви предвид липсата на правно основание за присъждане на такива. претендира юрисконсултско възнаграждение.

Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита, че исковете са неоснователни и недоказани. При условия на евентуалност, моли да се присъдят неимуществени вреди под претендирания размер.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

По делото се установява част от твърдяната от ищеца фактическа обстановка, а именно, че на 22.01.2022 г., в 10:10 ч., с управлявания от него автомобил е участвал в пътно-транспортно произшествие, посетено от служители на ответника. Извършена е проверка за наличие на алкохол в кръвта му - с техническо средство дрегер, който е отчел положителен резултат - 0,52 промила в издишания въздух, вследствие на което му е съставен акт серия СА № 524734/22.012022 г., за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 ЗДвП. Иззети били СУМПС и контролния талон към него.

Впоследствие е взета кръвна проба, след издаден талон за медицинско изследване, за да бъде извършен кръвен тест за наличие на алкохол в кръвта във Военно медицинска академия. В този смисъл представеният лист за преглед на пациент, издаден на 22.1.2022 г., с отбелязани час на постъпване и напускане съответно 12.55 ч. и 13.15 ч.

По делото обаче не са отбелязани резултатите от кръвната проба, за да може да се направи извод за достоверността на твърденията на ищеца, че тези резултати са били 0,25 промила концентрация на алкохол в кръвта. Такива резултати не са отразени и в мотивираната резолюция от 25.1.2023 г. за прекратяване на производството. Вместо това, видно от мотивите ѝ, е отбелязано, че ищецът е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП /предвиждащ забрана за управление на МПС с концентрация над 0,5 промила/, както и е изложена фактическа обстановка в смисъл, че ищецът е управлявал с концентрация от 0,52 промила, което е установено при проверката с техническо средство – Алкотест ДРЕГЕР и проба № 02088 от 11.10 ч.

По отношение на твърденията, че ищецът е заплатил сумата от общо 81,41 лева с вкл. банкова такса за превода при даване на кръвна проба. Установява се, че е заплатил сумата от 30 лв. за вземане на алкохолна проба, видно от издадена фактура и касов бон от 24.1.2022 г. представена е и разписка от 26.1.2022 г. от Easy pay за сумата от 51,41 лв., пратена на основание „Наредба 1 от 2017 г.“ Сумата е преведена на 26.2.2022 г. от ищеца, в полза на ВМА.

Съдът, като взе предвид така установеното, както и становищата на страните, намира следното:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ длъжното обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите.

Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми.

В тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС обезщетение за вреди от незаконни административни актове може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаеми, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен - член 204, ал. 1 от АПК, който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

В случая съдът намира, че не се установява първата от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска, а именно – постановен административен акт, впоследствие отменен като незаконосъобразен, с влязло в сила съдебно решение, респ. – не се установява такова действие или бездействие на административен орган, по отношение на което да се приеме, че е незаконосъобразно в конкретния случай във връзка с извършваната административно-наказателна дейност по констатирано нарушение на правилата за движение по пътищата. И по-специално, видно от гореизложеното, се установява, че е прието, чрез изследване с ДРЕГЕР, че ищецът е управлявал с концентрация на алкохол от 0,52 промила в кръвта, което, както е посочено и в цитираното мотивирано постановление, представлява нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Същевременно обаче пред съда, а и не се установява дали и пред административно-наказващият орган, ищецът е доказал своето оспорване на

резултатите от този тест посредством установеното вземане на кръвната проба. В тази насока не са представени доказателства.

На следващо място, се установява, че ищецът е заплатил част от претендираните суми /общо 81,41 лв./, но не може да се установи причинна връзка между плащането им и установеното вземане на кръвна проба. Това е така доколкото и двете бележки са след датата на листа за преглед на пациент. Тази за 30 лв. е от МБАЛ „Света А.“, а другата – от ВМА. За последната пък не се установява за каква точно услуга е платена сумата. Отделен е въпросът, че плащането по втория документ е извършено след датата на постановяване на мотивираното постановление за прекратяване на административно-наказателното производство. Това плащане евентуално би могло да се свърже с представените две епикризи, издадени от ВМА – Клиниката по ендокринология и Клиниката по гастроентерология и хепатология. Но, по отношение на удостоверените в тези епикризи заболявания пък не би могло да се констатира причинна връзка с евентуалните противозаконни действия и бездействия на ответника. Видно от тези епикризи ищецът е постъпил съответно на 24.3.2022 г. и на 10.5.2022 г. /значително след плащането на сумата от 51,41 лв./ с посочените там оплаквания/, които са значително след процесното събитие. Единствено за наличие на причинна връзка би могло да се направи извод въз основа на показанията на разпитания св. Е. А. /тя сочи единствено „понеже е с диабет трябва да се пази повече“/. Но, показанията ѝ не би могло да се ценят доколкото тя живее на съпругески начала с ищеца и поради това следва да се отчете нейната заинтересованост. На следващо място, не се установява и тя да притежава съответните медицински знания, за да може да направи извод в тази насока. Нейните показания не се подкрепят и от други събрани доказателства.

Предвид така установеното следва да се приеме, че не се установява кумулативното наличие на предпоставките за основателността на предяваните искове, поради което следва да се отхвърлят. Същите съображения следва да аважат и за евентуално предявени иск за заплащане на сумата от 80,41 лв., поради което и този иск следва да се отхвърли. Отделен е въпросът, че не са ангажирани доказателства относно твърденията на ищеца за анегодността на пробата от химико-токсикологичното изследване. Отделен и въпросът, че по иск за неоснователно обогатяване следва да се установи неоснователно разместване на блага в полза на ответника, в каквато насока отново не са ангажирани доказателства.

По разноските. Ищецът следва да се осъди да заплати на ответника сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. И. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Столична дирекция на вътрешните работи искове за заплащане на следните суми:

- 80,41 лева - обезщетение за имуществени вреди в резултат на издаването на акт за установяване на административно нарушение, образуването на административно наказателно производство и изземването на СУМПС по административен ред, без да е извършено административно нарушение;
- 3000 лв.- обезщетение за неимуществени вреди в резултат от издаването на акт за установяване на административно нарушение, образуването на административно

производство и изземването на СУМПС по административен ред;

· Законната лихва върху главниците за периода от 22.1.2022 г. до окончателното им плащане., както и

· Евентуално предявения иск за присъждане на сумата от 80,41 лева – претендирана като сума, с която ответникът неоснователно се е обогатил за извършване на негодно химико-токсикологично изследване, ведно със законната лихва от 1.8.2022 г. /датата на предявяване на исковата молба/ до окончателното плащане на главницата.

ОСЪЖДА Ц. И. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: